

Досягається це в тому випадку, якщо студенти на особистому досвіді в процесі самостійної роботи над індивідуальними завданнями переконуються в необхідності оволодіння тим або тим матеріалом. Тобто, якщо в процесі виконання практичного індивідуального завдання на відтворення раніше засвоєних знань у студентів виникає протиріччя між цим досвідом і новими фактами та явищами. Зіткнувшись із труднощами та впевнившись, що тільки на основі існуючих знань можливо розв'язати проблему, студент намагається знайти шлях до відповіді. У студентів з'являється інтерес до оволодіння новим матеріалом, бажання досягнути поставленої цілі.

*Л. П. Петрашко, доц.,
кафедра міжнародного менеджменту*

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАЕКТОРІЇ

Інтеграція системи вищої професійної освіти України в світову систему вищої освіти передбачає впровадження глобального інноваційного досвіду на основі збереження та розвитку досягнень та традицій національної вищої школи. Питання розробки нового покоління державних стандартів освіти та переходу на дворівневу вищу професійну освіту є одним з самих актуальних для вищої освіти на сьогодні. Актуальність даного питання пов'язана з проблемами адекватності стандартів професійної освіти вимогам світових стандартів.

Головною метою формування систем інноваційної освіти у вузах є створення оптимального та усталеного навчально-організаційного, науково-методичного та нормативно-адміністративного середовища, що забезпечує підтримку інноваційних підходів до навчального процесу, направленого на :

- інтеграцію наукового та навчального потенціалу вузу з галузевою академічною наукою;
- партнерські відносини з роботодавцями;
- використання можливостей міжнародного співробітництва;
- посилення творчої, самостійної та зацікавлено-відповідальної участі студентів в навчальному процесі.

Успіх реалізації інноваційної програми залежить також від зовнішнього середовища — законодавчих та нормативно-правових умов, в яких знаходиться вища школа України.

При проектуванні і реалізації інноваційних програм університету потрібно забезпечити виконання двох основних принципів: з однієї сторони — це фундаментальний та системний підхід до набуття випускниками базових (академічних) знань та умінь, з другої — створення та розвиток реальних можливостей для застосування інноваційних учбових технологій. Форми реалізації:

- Розробка та впровадження нових учбових курсів.
- Впровадження у навчальний процес інноваційних освітніх технологій, активних форм та методів навчання (ролевих, ділових, організаційно-діяльних ігор, методу проекту, кейс-методу), інтерактивних способів взаємодії викладача та студента (дискусії, тренінги, де брифінги), проведення майстер-класів тощо.
- Проведення семінарів і конференцій по підвищенню методичної кваліфікації викладачів, які застосовують інноваційні технології організації навчального процесу.
- Організація стажування професорсько-викладацького персоналу.
- Модернізація навчальних аудиторій та лабораторій (аудиторного фонду).
- Створення додаткових навчально-наукових структур інноваційного типу.
- Створення електронної бібліотеки університету.
- Розробка програм з методики академічної роботи: методики підготовки ресурсного забезпечення курсів, методики бібліотечного пошуку, використання електронних бібліотечних ресурсів для наукового дослідження, методики роботи з базами даних та базами кейсів по спеціальності, методики реферування та роботи з науковою літературою, планування та організація дослідницького проекту, методики підготовки академічних робіт, методики презентації результатів дослідження.

В центрі навчального процесу на сьогодні знаходиться компетентний підхід, як методологічна основа «індивідуальної освітньої траєкторії». Поняття «індивідуальна освітня траєкторія» — це об'єднання наступних елементів освітньої парадигми: цінностей, мотивів, норм, цілей, позицій учасників навчального процесу, форм і методів організації навчального процесу, його ресурсного забезпечення, контролю та оцінки, та направлення їх на модернізацію сучасного процесу освіти, самостійність, комфортність, індивідуалізацію програм навчання.

Вважається, що успішний менеджер повинен досягти успіху в чотирьох сферах: концептуальних навиках, навиках взаємодії з людьми, технічних навиках та навиках ведення організаційної політики. Нашим випускникам потрібно ставати лідерами, а не демонструвати досконалі знання історії досліджень. Розвинути та відпрацювати більший спектр навиків вони повинні ще в стінах університету. Щоб засвоїти той чи інший навик студентам необхідно розуміти його теоретичні та поведінкові компоненти, а також мати можливість відпрацювати його, отримати зворотній зв'язок про те, як їм це вдається, а потім використовувати його досить часто, для того щоб інтегрувати в сценарій поведінкових технік.

Одна з інноваційних освітніх технологій пропонує використовувати десятишагову модель навчання навикам.

МОДЕЛЬ ПОШАГОВОГО НАВЧАННЯ НАВИКАМ

- Оцінка початкового рівня володіння відповідними навиками.
- Огляд теоретичного матеріалу.
- Тестування успішного засвоєння теорії.
- Визначення ключових поведінкових моделей.
- Застосування моделюючих вправ для відпрацювання навиків.
- Відпрацювання навиків у малих групах.
- Підведення підсумків (тест) для оцінки проведеної роботи та визначення сфер подальшого вдосконалення.
- Розгляд практичних питань (зв'язок практики та теорії).
- Виконання закріплюючих вправ для відпрацювання відповідних навиків за стінами навчальної аудиторії.
- Складання та аналіз плану дій для подальшого розвитку та вдосконалення відповідних навиків.

У відповідності з описаною моделлю навчання навикам потрібно розробити макети посібників для студентів та викладачів, які відповідають за проведення практичних та семінарських занять з магістерських програм. Їх обов'язковим компонентом повинні стати додатки «Вказівки модератору», «Вказівки до виконання вправ та дидактичні матеріали», «Вказівки учасникам», «Поради з підведення підсумків», «Поради по створенню сценаріїв» та інші.

На наш погляд такі інноваційні пропозиції в перспективі дозволять підвищити роль українських вузів у відповідальності за якість та конкурентоздатність магістерських програм. Головне ж це формування нової педагогічної культури, направленої не на процес навчання а на його результат. Необхідна постійна кропітка робота по її впровадженню в життя. І в цьому велику надію можна покласти на інновації в освіті.